

फलधान्यधनदद्यादि दृष्ट्यनु रूपः करः कल्पय्य इत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ आत्मनो मूलं राष्ट्रं परेषां मूलं कल्यादि ॥ १८ ॥ ईहालोभः अतिस्वादिनं बहुभक्षं ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ निर्यातं दत्तं ह  
हराष्ट्रे ॥ २३ ॥ संश्रिताः सखादाश्रिताः उपाश्रिताः व्यवहिताः ॥ २४ ॥ बासमिति आटवीकोदस्युसंघो बासजनस्तंयूयमुपतिष्ठच्चमिति भेदयित्वा भयमोपाशीणजनो भोक्तव्यस्ततो बहुलं धनमादद्यादि

यथा यथानसीदंस्तथा कुर्यान्महीपतिः ॥ फलं कर्म च संप्रेक्ष्य ततः सर्वं प्रकल्पयेत् ॥ १६ ॥ फलं कर्म च निर्हेतु न कश्चित्संप्रवर्तते ॥ यथाराजा च कर्तृ च स्यातां कर्म  
णि भागिनौ ॥ १७ ॥ संवेक्ष्य तु तथाराज्ञा प्रणेयाः सततं कराः ॥ नोच्छिद्यादात्मनो मूलं परेषां चापि दृष्ट्या ॥ १८ ॥ ईहाद्वाराणि संरुध्य राजा संप्रीतदर्शनः ॥  
प्रद्विषंति परिख्यातं राजानमतिखादिनं ॥ १९ ॥ प्रद्विष्टस्य कुतः श्रेयो नाप्रियो लभते फलं ॥ वत्सौ पम्येन दोग्धव्यं राष्ट्रमक्षीणबुद्धिना ॥ १९ ॥ भृतो वत्सो जातव  
लः पीडां सहति भारत ॥ न कर्म कुरुते वत्सो भृशं दुग्धोयुधिष्ठिर ॥ २१ ॥ राष्ट्रमप्यति दुग्धं हिन कर्म कुरुते महत् ॥ यो राष्ट्रमनुगृह्णाति परिरक्षन्स्वयं नृपः ॥ २२ ॥ संजा  
तमुपजीवन्सलभते सुमहत् फलं ॥ आपदर्थं च निर्यातं धनं त्विह विवर्धयेत् ॥ २३ ॥ राष्ट्रं च कोशभूतं स्यात्कोशो वेदमगतस्तथा ॥ पौरजानपदान्सर्वान्संश्रितो पा  
श्रितांस्तथा ॥ यथा शक्त्यनुकंपेत सर्वान्स्वल्पधनानपि ॥ २४ ॥ बाह्यं जनं भेदयित्वा भोक्तव्यो मध्यमः सुखं ॥ एवं नास्य प्रकुप्यंति जनाः सुखितदुःखिताः ॥ २५ ॥  
प्रागेव तु धनादानमनुभाष्यततः पुनः ॥ सन्निपत्य स्वविषये भयं राष्ट्रं प्रदर्शयेत् ॥ २६ ॥ इयमापत्समुत्पन्ना परचक्रभयं महत् ॥ अपि चांताय कल्पते वेणोरिव फ  
लागमाः ॥ २७ ॥ अरयो मे समुत्थाय बहुभिर्दस्युभिः सह ॥ इदमालमवधायैव राष्ट्रमिच्छंति वाधितुं ॥ २८ ॥ अस्यामापदि घोरायां संप्राप्ते दारुणे भये ॥ परित्राणा  
य भवतः प्रार्थयिष्ये धनानिवः ॥ २९ ॥ प्रतिदास्ये च भवतां सर्वं चाहं भयक्षये ॥ नारयः प्रतिदास्यंति यद्दरेयुर्बलादितः ॥ ३० ॥ कलत्रमादितः कृत्वा सर्वं वो विन  
शेदिति ॥ अपि चेत्पुत्रदारा र्थं मर्थं संचयइष्यते ॥ ३१ ॥ नंदामिवः प्रभावेण पुत्राणामिव चोदये ॥ यथा शक्त्युपगृह्णामिराष्ट्रस्यापीडया च वः ॥ ३२ ॥ आपत्स्वे  
व च वोढव्यं भवद्भिः पुंगवैरिव ॥ न च प्रियतरं कार्यं धनं कस्यां चिदापि ॥ ३३ ॥

त्यर्थः ॥ २५ ॥ तत्र प्रकारमाह प्रागिति चोरनिपहार्थं कटकबंधः कर्तव्यस्तदर्थं धनमपेक्षितमिति पूर्वमेव आप्राप्य सूचनां कृत्वा ततः सन्निपत्य तेषु तेषु पामेषु गत्वा भयं दर्शयेत् ॥ २६ ॥ २७ ॥ आलमवधयेति प्रजा  
मुखसामर्थ्यं बोधयते ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पुंगवैर्बलीवर्दैः न च प्रियमित्यादिसार्धः एवं चालेख्येन सुशिक्षितान्मुक्तांश्च स्वस्वरश्मीन्स्वस्य रश्मिभूतान्पदातीन् अधिकारिणः प्रजासुधनमुद्गृहीतुं अभ्य  
वत्तजेत्स्वयेत् योगंधनग्रहणोपायं आधाय प्रजासुप्रयोज्य धनं गृह्णीयादिति शेषः ॥ ३३ ॥